

N:o 171.

Af herrar **N. Jönsson** i *Gammalstorp* och **C. J. Jakobson**, om tilläggs-
afgifter till gällande tullsätser å spannmål.

Då ett af oss vid början af nu pågående riksdag väckt förslag om höjning af tullsätserna å spannmål m. m. af Riksdagen afslogs, torde detta hafva skett hufvudsakligast af den orsak, dels att man icke befarade någon svårighet att finna medel till täckande af utgifterna å den riksstat, som skulle uppsättas, och dels på grund af att man ville infria urtima Riksdagens löften om tillgripande af direkta skatter till statsutgifternas täckande så långt detta kunde låta sig göra och först derefter införa nya eller höjda konsumtionsskatter.

Emellertid lära, enligt hvad som omförmäles i bevillningsutskottets betänkande vid denna riksdag, n:o 20, de hittills beräknade inkomstkällorna icke kunna antagas fylla statens skattebehof, hvadan Riksdagen enligt utskottets förmälan måste vidtaga åtgärder för att skapa nya inkomster. Såsom en sådan åtgärd föreslår utskottet bland annat en höjning af kaffetullen af mer 100 procent.

Här är man alltså helt och hållet inne på konsumtionsskatternas område, och deremot kan intet vara att anmärka, då ju Riksdagen redan genom påläggande af flera direkta skatter till fullt infriat urtima Riksdagens 1892 här ofvan omtalade löften.

Då Riksdagen nu emellertid torde se sig nödsakad att ytterligare höja de befintliga konsumtionsskatterna, torde det icke kunna förnekas, att sådana skatteobjekt företrädesvis böra väljas, då dylika finnas, genom hvilka man skyddar och befrämjar landets näringar, på samma gång man tillför

staten inkomster. Sådana skatteobjekt äro spanmål, mjöl och potatis, men icke kaffe. Deremot torde kaffe numera få anses som en nödvändighetsvara, isynnerhet bland de arbetande klasserna, der denna dryck ofta får ersätta sofvel, hvadan icke heller månheten om de mindre bemedlade klassernas ekomiska bästa bör tala *mer* för en höjd kaffetull än för en höjd spanmålstull.

På grund alltså af hvad bevillningsutskottet i sitt ofvan nämnda betänkande anfört angående höjning af någon »af de s. k. finanstullarna för att bereda erforderliga medel till statsutgifternas betäckande» och med stöd af riksdagsordningens § 55 få undertecknade vördsamt föreslå Riksdagen,

att å nedannämnda jordbruksartiklar antaga såsom tilläggsafgifter till nuvarande tullsatser under detta och nästkommande år att skyndsammast tillämpas:

å *spanmål, omalen*: råg, hvete, korn, majs samt ärtor och bönor 1 kr. 25 öre pr 100 kilogram, hafre och vicker 1 kr. pr 100 kg., malt, äfven krossad 1:25 kr. pr 100 kg., andra slag, ej specificerade, 1 kr. 25 öre pr 100 kg.;

å *spanmål, malen*: mjöl och gryn, alla slag, 2 kr. 30 öre pr 100 kg., kli 40 öre pr 100 kg.

Stockholm den 29 april 1894.

NILS JÖNSSON. C. J. JAKOBSON.